

Κυρίες και κύριοι,

ευχαριστώ θερμά για την πρόσκληση στο συνέδριο σας, από το οποίο δε θα μπορούσαμε να λείπουμε ως Ο.Κ.Ε., καθώς με την ΕΣΑμεΑ -η οποία είναι μέλος μας- έχουμε σταθερή και αγαστή συνεργασία και μας ενώνουν κοινοί στόχοι και οράματα.

Γιατί το όραμα είναι αυτό που κυρίως λείπει σήμερα από τις δράσεις, τις πολιτικές μας, αλλά και κάθε σκέψη που σχετίζεται με τα άτομα που έχουν αναπηρία. Το όνειρο και η ελπίδα, αυτά λείπουν, αυτά τους έχουμε στερήσει.

Ποια είναι η στρατηγική της πολιτείας για τα άτομα αυτά; Πώς τα εγκαρδιώνει και τα εμψυχώνει; Γιατί δεν έχει βρει τρόπο να αυξήσει τη χρηματοδότηση για την πλήρη κάλυψη των αναγκών και των αγωνιών τους; Πότε επιτέλους θα αποτελέσει ένα στιβαρό πυλώνα καθολικής στήριξής τους, όπως θα όφειλε ένα σύγχρονο, δημοκρατικό και αλληλέγγυο κράτος; Είναι ντροπή μας να είμαστε ακόμη χαμένοι σε έναν κυκεώνα αποσπασματικών μέτρων, πενιχρών επιδομάτων, ελλিপών υπηρεσιών, άδικων πολιτικών και μικρόψυχων αποφάσεων.

Φίλες και φίλοι,

φοβάμαι ότι η οικονομική κρίση έχει αποτελέσει το εύκολο άλλοθι για ένα ζήτημα με μείζονες κοινωνικές και ανθρωπιστικές διαστάσεις και ήρθε η ώρα να σταματήσουμε να το νομιμοποιούμε αυτό. Η αναπηρία ξέρετε, δεν επιτρέπεται να αντιμετωπίζεται τόσο κοντόφθαλμα στην Ελλάδα του σήμερα, δε μπορεί να έχει να κάνει μόνο με τις παροχές. Δεν είναι ατομικό, αλλά ένα ξεκάθαρα συλλογικό ζήτημα.

Απευθύνομαι λοιπόν σε όλους σας εδώ σήμερα, αλλά και σε ολόκληρη την κοινωνία και σας κάνω έκκληση να βρούμε τρόπους και λύσεις να βελτιώσουμε τη ζωή αυτών των ανθρώπων, να αναδείξουμε τη φωνή και τα ταλέντα τους, να τους αγκαλιάσουμε και να τους αξιοποιήσουμε στο έπακρο, δίνοντάς τους κίνητρα, φροντίδα και ίσες ευκαιρίες.

Η υγεία, η διαρκής εκπαίδευση, η πλήρης και απρόσκοπτη ενσωμάτωση τους στην κοινωνία και την εργασία, η ίδια η αυτονομία τους, πρέπει να αποτελέσουν τους βασικούς, αδιαπραγμάτευτους άξονες της στρατηγικής μας για τα ΑμεΑ. Ας κοιτάξουμε λίγο τις πρακτικές σε Ευρώπη και Αμερική, να πάρουμε παραδείγματα για το πως μπορούμε να χαράξουμε μια πάγια εθνική στρατηγική γύρω από το θέμα. Και πάνω από όλα: ας ακούσουμε τα ίδια τα άτομα με αναπηρία, τις ανησυχίες και τις αγωνίες τους, τις προτάσεις και τα προβλήματά τους, ας τα λύσουμε επιτέλους για να μπορούμε να τους κοιτάμε στα μάτια. Δεν είναι χάρη, είναι δικαίωμα και τους το οφείλουμε. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή της Ελλάδος πάντως, είναι στη διάθεση όλων όσοι θέλουν να προσφέρουν σε αυτή την κατεύθυνση.

Κλείνω, ευχόμενος καλές εργασίες στο συνέδριο σας και ελπίζω την επόμενη φορά που θα συναντηθούμε να μη χρειαστεί να συζητήσουμε πάλι για κοινωνικές κατακτήσεις που θα έπρεπε να είναι αυτονόητες.